

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt. Néptanítóknak egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1.50. Egvee szám 10 kr

Felölös szerkesztő:

Dr. Molnár Gyula.

Megjelenik hetenként kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség: Csendes-utca, TOTH-féle ház.
Kiadóhivatal: Csendes-utca, OLAH-féle ház.

A magyar ipar versenyképessége és a magyar vidéki városok.

A géperőnek a villanyvilágítás céljaira való átváltoztatása és átvitele Budapestre és minden magyar vidéki városra nézve oly aktualis műszaki feladat, melyet nem csupán pénzügyi szempontból kell megoldani, hanem egyéb tekintetek figyelmébe vételével is.

Budapestre nézve rendkívül nagyra becsülendő erkölcsi nyereség lenne, mely a magyar ipar tekintélyének a keleten való emelése és az idegenek idevonássa által közvetlen anyagi haszonnal is járna, ha Magyarország fővárosa a kezdeményezést megragadná e tekintetben, főleg miután a modern műszaki tudományok épen ezen új s fontos a „Ganz és társaság” cég által egy hatalmas iparág minden nagy nemzetelt versenyképes különlegességet teremtett s ezáltal európai tekintélyt vívott ki. Keleti szomszédainkkal szemben a külsőségek is fontosak s tény az, miszerint a folytonos haladás mellett Budapestnek, mely várost minden szépségeivel és vonzó bájaival a legpazarabbul halmozott el a természet, a Balkán félsziget népeire és a kelet egy részére nézve a legközelebb fekvő európai nagy várost kell képeznie: nagy várost, melyben föllelhető mind az, mit a modern műszaki feltartóztatatlan haladása teremti, mit a művészet és a műipar árukbán és utánzásra méltó példákban alkot, röviden mindaz, mit kereskedelem, ipar, valamint egy haladásra törekvő kulturálm — minő Magyarország — szellemi munkálkodása folyton megtekintésre érdemes, vendégszerető, és az európai kultúra színvonalán álló bazar vonzó formájában a keleti szomszédnépnek nyújtani képes.

Ehhez azonban kevesebb indolencia s valamivel több tetterő szükséges, valamint szükséges az, hogy irányadó városi körök a főváros kereskedelmi életének és ipari fejlődésének követelményeit tekintetbe vegyék és legelőször is megértésük.

Ha Németország fővárosa minden éjszaka német józanság és szőrszállhasogató óvatossággal daczára ezen gyakorlati kérdés végleges megoldásával legkomolyabban és legerélyesebben foglalkozik: Budapestnek tízszer több oka van, hogy e kérdésben a huzna-vona megszokott politikáját és a szervezett tevétlenséget ne alkalmazza.

Azon nézetben vagyunk, hogy nemcsak Budapestre nézve fontos ezen kérdés, hanem azon magyar vidéki városokra nézve is, melyek — mint Budapest — természetes vízi erővel, vagy egyéb természet-adta oly erővel bírnak, melyet villanyerőre lehet átváltoztatni.

Ganz és társa, Magyarország legnagyobb ipartelege, bebizonyította, hogy gyártmányai nemcsak Magyarországon győzik le a külföldi versenyt, hanem még külföldön is használnak versenyeznek a legelső iparnemzetek gyártmányaival.

A legközelebb megtartandó közgyűlésen fogja előterjeszteni Meehwart vezérigazgató a vállalat folyton növekvő sikeréről az igazgatóság jelentését.

A vasöntőde és a gépgyár egész éven át kielégítően volt foglalkoztatva, míg a vagyongyártás kevésbé volt intenzív. A hengerezék-gyártásban a kivétel állandóan élénk volt, annyira, hogy a magyar gyár az indiai kivitel számára Bombay-ben raktárt rendezhetett be, mely angol és francia exportőrökkel sikerrel versenyez. Ugyanezen üzletág számára Ausztráliában is van iroda.

Ép így Ganz-féle turbinák gyártása is annyira fellendült, hogy Stiriából, Szerbiából és Olaszországból való számos megrendelés vár elkészítésre.

A gyár villam-mű osztályát illetőleg a múlt 1885. évi működésére vetett visszapillantás mellett azon körülményre tételek utalás, hogy a helyi iparos körök a villam-világítással szemben bizonyos tartózkodást tanúsítanak s ennek megfelelőleg a villam-mű osztály helyföldön csak korlátozó működést fejtethet ki, ellenben ezen osztálynak a külfölddel való forgalmánál álló bazar volt s ezen kifelé ható ténykedés igen örvedetes fejlődött.

Midőn az imént lefolyt 1886. évi ténykedésre visszapillantunk, a helyzet szingaturájaként egyszerűen ismételhetjük a fennebb mondottakat azon megjegyzéssel, hogy 1886-ban ugyanazon körülmények — ha lehet — még intenzívebben voltak tapasztalhatók, a mennyiben t. i. a külföldi iparos körök a villam-mű osztály működése iránt mind nagyobb érdeklődést tanúsítottak, a mi a hazaiak részéről nem volt tapasztalható. Ennek megfelelő a lefolyt év végredménye is: a villam-mű osztály ténykedésének örvedetes föllendülése kifelé s meglehetősen változatlan pangása benn az országban.

Hogy ezen működés tüzetesebb tárgyalására áttérjünk, jogosult büszkeséggel hivatkozhatunk arra, hogy a villam-mű osztály ez idő szerint különösen a mi városok világítását és általában nagy kiterjedésű világítási telepek berendezését illeti, nemcsak Európában ura a helyzetnek, hanem Amerikában is, pedig bizonyos tekintetben a nagy közönség által a villamosság hazájának tartatik.

A budapesti országos kiállítás alatt s a múlt évben ismételt volt alkalomunk lapunkban a Ganz és társa cég által értékesített Ziperowsky-Déri-féle távvezetési rendszer előnyeit és örvedetes fejlődését kimerítően ismertetni, miért is jelenleg egyszerűen azon tény megállapítására szorítkozhatunk, hogy ma már villamossággal foglalkozó világhírű cégek, de egyéb elsőrangú cégek is igyekeznek ezen rendszer értékesíthetőségét megszerezni s részben meg is szerezték.

Ezuttal a villam-mű osztálynak az egyes országokban már létező képviselősegeit soroljuk föl. Ily képviselőseget vállaltak:

1. Az olasz Edison-társaság Olaszországra, Premonotot kivéve, melyre a „Bellani Fratelli” cég kapta a kizárólagos képviselőseget.
2. A „Société Electrique Edison” Párisban Franciaország részére, kivéve egyes departementokat, melyek részére már korábban a „Société en Participation pour les Applications Indus — trielles de l'Electricité” Lyonban nyerte el a kizárólagos képviselőseget.
3. „Berliner Maschinenbau Actien-Gesellschaft vormals S. Schwarzkopf” Berlinben és „Helios, Actien-Gesellschaft für elektrisches Licht und Telegraphenbau in Ehrenfeld-Köln” cégek Németország részére. Végül
4. az amerikai Edison-társaság, melynek élén tudvalevőleg a híres elektrikus Thomas Alva Edison áll, Észak Amerika részére,

Ezen kívül a Ganz és társa cég még más tekintélyes külföldi cégekkel folytat tárgyalásokat a képviselőseget elvállalása iránt.

A képviselősegek itt közzétett jegyzéke ékezzelő bizonyítékát szolgáltatja ezen távvezetési rendszer kitűnőségének. Ezen rendszernek az amerikai és európai legnagyobb Edison-társaságok általi alkalmazása annyival inkább említésre méltó, mert épen Edison féle villam-

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

STENNÓMHÖZ.

— 1880. —

Igen, az vagy, istennő, még pedig
A kéj s gyönyör szép istenője, te!
Nem festett karcaubb alakot soha,
Festőnek ihletteljes ecetei;
Szobrász vésoje női idomot
Szébbet, mint a tiéd, nem alkotott;
Költő, ha elmerül ábránd-világba,
Ah, ilyen szép lehet csak ideája.

S ez istennő, e szép, e dícsőt
A szerelem hercebb ölemek,
S megolvastott a szép szemek tize,
Hogy edes ajka mezt szivtam én.
A férfi-lév vad erejét karom,
Érezteté e karcaub alakon,
S ama rejteljes búvos égi tuzben
Első valék, a ki megdörnyöltem.

Virág, ha vagy, kelyhednek ill te
Szívemet edes kérbes ringata,
Csillag, ha vagy, — szerelmem sugatát
Kíső bintéd csókátosan reá,
Forrás, ha vagy, üdítő italod
Vágó-oltó üdülést eladó adott;

De istennő vagy s nekem megnyitád
A tiltott paradicsom ajkáját . . .
Sylrester-este volt: a mult s jóvő
Olyve tartá egymást, — bucauzott;
A tenger-időn elmerült az „ó”
S az „ú” ajkájára lágyan fölbukott;
E pillanat fönyegét szemem
Örökítette meg oly kéjesen,
Mint ajkainak szemfélye, láza,
Ab, százi csóbol edes csatlánda . . .

Istennőm vagy, — imádó én vagyok,
Elcsúszván szent tuzet oltródon,
S hogy kebleden az ödöt föllelem,
Mutatja azt, hogy jól imádkozom;
S bár nem vagyok hitetlen, hirdetem
Az új tant, melynek czíme: szerelem,
Mely nem ígér új élet túlvilágon;
Malaszta csak egy ropke edes álom . . .
Amaranth.

A nihilisták.

— Igaz történet —
Irtó: Sisyphus.

Ezen történet azon időben esett meg, midőn a Párisból Konstantinápolyig vezető „Keleti villamvonat” kezdett közlekedni. Egy szép nyári délután, tizenkét óra után, midőn a villamvonat elment, a Temesvár-Gyárvárosi vasúti állomás főútköz lélekcsakadva rohant a 6-ik számú ór. Az állomásfőnök már épen nyugalmára akart térni, midőn az órt a vészjelző lámpával hozzá rohanni látta.

A fáradtságtól libegő ór nagy lélekzetet vevő állt meg a bámuló állomásfőnök előtt s megkezdte jelentését:
„Állomásfőnök ur, az Istenért! Nagy szerenésitenség van készülémben!”

„No, mi az! Mi történt?” kérde az állomásfőnök.
„Tessék rögtön enyhédséget hívni! A 6-ik órháznál, a hol én vagyok az ór, nihilisták vannak!” mondá az ór rémült arcokifejezéssel.

Midőn az ór kissé magához tért ijedelméből, elbeszélte az állomásfőnöknek, hogy már négy nap óta minden délfélkor hol az erdőből, hol a város felől négy nihilista jött hozzá s őt borral, szivarral megveszt getni akarták.
„Ezelőtt egy héttel — beszélte az ór — mielőtt a villamvonat elshadt volna, négy uriasan öltözött férfi jött órházunkhoz. Hogy mely irányból jöttek, azt nem tudom; elég az hozzá, hogy bejöttek hozzám s udvariasan adták tudtomra, miszerint engedjen meg, hogy megpihegyenek nálam. Rövid szünet után foly-

tatá elbeszélését: En azon hiszemben, hogy tisztességes emberekkel van dolgom” kézzelgel hívtam be őket szerény szobámba, de az urak nem akartak bejönni, — az órház előtti asztal körül telepedtek le és több üveg bort, szivarokat vettek elő — egész kis mulatságot rögtönzöttek. Később engem is meghívtak s megvendégeltek, sőt az üres üvegeket is ott hagyták. — Mikor a villamvonat a Gyárvárosi állomásnál elhaladva fűttengett, az urak összenézvő felugráltak helyeikről s a pályá két oldalára álltak meg a vonat el nem haladt, azután meg egy pohár bort írtvák, a Gyárváros felé elmentek, mint már említém, hátrahagyva az üres üvegeket.”

„Nos, aztán?” kérde az állomásfőnök.
„Mánap ismét eljöttek déjfél táján, és ugyanazt tették, — mondá az ór. — Azután három napig nem voltak ott, s én nem is gondoltam rájuk, midőn tegnap ismét meglátam őket. Most már nem hoztam rájuk, hanem a 7, 8, 9. számú órházakhoz, és pedig minden órházhoz ketten. Valamivel tizenegy óra után jöttek s fél tizenkettőre elszórtak úgy, hogy Rékás felé hat órházhoz jutott egy-egy ember. Hozzám is jött, s én láttam hogy válláról sajj lög, mely a kabát alatt végeződött — bizonyosan revolver volt! — Mikor a vonat órházunkhoz ért, az idegen gyorsan elővette öráját s egy kis sipot, melybe belefúvott, s az őly éles hangot adott, hogy a vonat dübörgésén át a 12-ik órháznál álló ur meghallotta s felelt: — Mire a vonat a 12. órházhoz jutott, onnan is felhangzott a sip éles hangja s a melletttem álló ur szintén jelt adott.”

„Tovább, mi történt?” — Miért nem jelenté ezt ön az első alkalommal?” kérde az állomásfőnök aggódólag nézve körül a pályaudvaron.

„Bocsánatért eszedem, állomásfőnök ur, de nem tulajdonítottam semmi fontosságot a dolgnak”, — mondá a megzseppent ór. — Tegnap kezdtem gyanakodni, s midőn ma ismét eljöttek a titokzatos férfiak, — én már előre összeheszeltem örtársammal, s megtiltottam a pályá közelében való tartózkodást. — Erre a hat férfi közül kettő hozzám lépett s szép szorvalt akart engedékenységre bírni, de én állhatatosan tiltakoztam s erre ők fonyogatólag kezdtek beszélni és „tovább” mentek. — Az órházról mintegy 50 lépésvényre fűbe heveredtek, s halkan beszélgettek. Mivel a villamvonat már nemokára jövendő volt, nem tehettem azonnal jelentést, mert jelzési kellett hogy a pályán nincs baj, mindamellett jelt adtam a lassubb menetre. Erre aztán az ismeretlen férfiak is elmentek,” végző jelentését az ór.

